

580

USTAWA

z dnia 27 kwietnia 2001 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, ustawy o zamówieniach publicznych oraz ustawy o ochronie informacji niejawnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 92 i Nr 39, poz. 459) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 40 dodaje się art. 40a—40h w brzmieniu:

„Art. 40a. 1. W rozliczeniach należności za nabyty olej napędowy (SWW 0242–2) podatnicy podatku rolnego prowadzący działalność rolniczą będący właścicielami co najmniej jednego ciągnika rolniczego, zwani dalej «podatnikami podatku rolnego», mogą stosować bony paliwowe.

2. Bon paliwowy jest prawnym środkiem płatniczym do nabywania oleju napędowego uprawniającym sprzedawcę tego oleju do zwiększenia podatku naliczonego, o którym mowa w art. 19 ust. 1 i 2, o kwotę odpowiadającą wartości nominalnej bonu paliwowego, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 40g. Przepisy art. 19 ust. 3 pkt 1 i ust. 3b stosuje się odpowiednio.

3. Za ciągnik rolniczy, o którym mowa w ust. 1, uważa się pojazd silnikowy skonstruowany do używania łącznie ze sprzętem do prac rolnych, leśnych lub ogrodniczych.

Art. 40b. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powierza wykonanie bonów paliwowych wyłącznie wytwórcy zapewniającemu bezpieczeństwo wytworzenia i przechowywania tych bonów. Wytwórca bonów paliwowych może je zbywać tylko ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz wydawać bankom spółdzielczym określonym w akcie wykonawczym wydanym na podstawie art. 40c ust. 6.

2. Koszty wykonania bonów paliwowych są finansowane z budżetu państwa.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z mini-

strem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, wzory bonów paliwowych oraz ich wartość nominalną.

4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw finansów publicznych określając wzory bonów paliwowych uwzględni rodzaje i sposób zabezpieczenia utrudniające fałszowanie bonów.

Art. 40c. 1. Bony paliwowe są wydawane podatnikom podatku rolnego przez banki spółdzielcze, z zachowaniem warunków określonych w art. 40d i 40e.

2. Bankom spółdzielczym przysługuje prowizja od każdego wydanego bonu paliwowego w wysokości 0,4% wartości nominalnej bonu.

3. Koszty prowizji, o której mowa w ust. 2, są finansowane z budżetu państwa.

4. Banki spółdzielcze sporządzają miesięczne sprawozdanie dotyczące ilości odebranych zaświadczeń i wartości wydanych bonów paliwowych. Sprawozdanie jest przesyłane do właściwych miejscowo izb skarbowych w terminie do dnia 10 każdego miesiąca.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, sposób dystrybucji bonów paliwowych od wytwórcy do banków spółdzielczych.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, określi, w drodze rozporządzenia, banki spółdzielcze właściwe do wydawania bonów paliwowych na terenie poszczególnych gmin oraz szczegółowy zakres sprawozdania, o którym mowa w ust. 4.

7. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw finansów publicznych określając właściwość banków spółdzielczych uwzględni miejsce zamieszkania (adres) podatnika podatku rolnego

uprawnionego do otrzymania bonu paliwowego.

- Art. 40d. 1. Banki spółdzielcze wydają bony paliwowe za okresy półroczne w terminach do 31 stycznia i do 31 lipca danego półrocza, na podstawie zaświadczenia, zwanego dalej «zaświadczeniem», wydanego przez wójta lub burmistrza (prezydenta miasta), podatnikowi podatku rolnego.
2. Organy wydające zaświadczenia są obowiązane do prowadzenia ewidencji wydanych zaświadczeń z uwzględnieniem wartości, jakiej dotyczą, i przesyłania miesięcznego sprawozdania zawierającego te dane do właściwych miejscowo izb skarbowych w terminie do dnia 10 każdego miesiąca.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 2.

Art. 40e. 1. Zaświadczenie wydaje się na pisemny wniosek podatnika podatku rolnego.

2. Zaświadczenie powinno zawierać:
- 1) oznaczenie organu wydającego zaświadczenie,
 - 2) imię i nazwisko (lub nazwę) podatnika podatku rolnego oraz jego adres,
 - 3) numer identyfikacji podatkowej lub numer PESEL podatnika podatku rolnego,
 - 4) numer dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość podatnika podatku rolnego, datę wydania tego dokumentu oraz nazwę organu, który wydał dokument, jeżeli osoba uprawniona do otrzymania zaświadczenia jest osobą fizyczną,
 - 5) potwierdzenie posiadania ciągnika rolniczego, o którym mowa w art. 40a ust. 1,
 - 6) określenie wartości bonów paliwowych, które mogą być wydane przez bank spółdzielczy podatnikowi podatku rolnego przedstawiającego zaświadczenie,
 - 7) określenie półrocza, którego zaświadczenie dotyczy,
 - 8) podpis z pieczęcią imienną osoby wystawiającej zaświadczenie oraz pieczęć okrągłą organu wystawiającego zaświadczenie.
3. Zaświadczenie nie może być wydane, jeżeli wnioskodawca ma zaległości podatkowe w podatku rolnym.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, oraz zaświadczenie nie podlegają opłacie skarbowej.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 40f. 1. Maksymalną wartość bonów paliwowych, należnych podatnikowi za okres półroczny, określa się jako iloczyn powierzchni użytków rolnych w gospodarstwie rolnym oraz kwoty podatku akcyzowego od oleju napędowego o zawartości siarki powyżej 0,05% do 0,2% włącznie.

2. Do obliczenia wartości bonów paliwowych, o której mowa w ust. 1, przyjmuje się:

1) powierzchnię użytków rolnych określoną w ewidencji gruntów rolnych według stanu na pierwszy dzień półrocza, którego zaświadczenie dotyczy, z wyłączeniem gruntów klasy VIRZ i VIPsZ, gruntów zajętych na prowadzenie innej działalności gospodarczej niż działalność rolnicza oraz użytków rolnych, na których zaprzestano produkcji rolnej w rozumieniu przepisów o podatku rolnym,

2) stawkę podatku akcyzowego od oleju napędowego o zawartości siarki powyżej 0,05% do 0,2% włącznie obowiązującą w pierwszym dniu półrocza, którego zaświadczenie dotyczy.

3. Wartość bonu paliwowego, o której mowa w ust. 1, jest zaokrąglana do pełnych dziesiątek złotych, przy czym końcówki o wartości poniżej 5 złotych pomija się, a końcówki o wartości 5 złotych i wyższej zaokrągla się do 10 złotych.

4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, w każdym roku wartość bonów paliwowych przypadających na 1 ha użytków rolnych, uwzględniając założenia ustawy budżetowej na dany rok oraz obowiązującą stawkę podatku akcyzowego od oleju napędowego o zawartości siarki powyżej 0,05% do 0,2% włącznie.

Art. 40g. 1. Sprzedawca oleju napędowego jest obowiązany do skasowania bonu paliwowego otrzymanego od nabywcy tego oleju bezpośrednio po dokonaniu sprzedaży.

2. Skasowanie bonu paliwowego następuje przez przystawienie na bonie paliwowym pieczęci kasującej, pieczętki

sprzedawcy oraz przedziurkowanie bonu.

3. Sprzedawca oleju napędowego jest obowiązany przechowywać skasowane bony paliwowe przez okres 5 lat, licząc od końca roku, w którym nastąpiło skasowanie bonu paliwowego.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór pieczęci kasującej bon paliwowy.
5. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni warunki techniczne wynikające z wzoru bonu paliwowego, tak aby jego skasowanie było ostateczne.
6. Nieskasowanie lub nieprawidłowe skasowanie bonu nie daje sprzedawcy uprawnień, o których mowa w art. 40a ust. 2.

Art. 40h. 1. Przerobione, podrobione lub budzące wątpliwości co do autentyczności bonu paliwowe podlegają zatrzymaniu przez sprzedawcę oleju napędowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb postępowania przy zatrzymaniu bonów paliwowych, o których mowa w ust. 1.”;

2) po art. 40h dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Przepisy karne skarbowe

Art. 40i. 1. Kto podrabia albo przerabia bon paliwowy albo upoważnienie do odbioru bonów,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

2. Kto w celu popełnienia przestępstwa skarbowego określonego w ust. 1 uzyskuje lub przysposabia środki,

podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do roku, albo obu tym karom łącznie.

3. Nie podlega karze za przestępstwo skarbowe określone w ust. 2 sprawca, który odstąpił od jego dokonania, w szczególności zniszczył uzyskane lub przysposobione środki lub zapobiegł skorzystaniu z nich w przyszłości.

4. W wypadku mniejszej wagi sprawca czynu zabronionego określonego w ust. 1 lub 2

podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”

Art. 2. W ustawie z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 1998 r. Nr 119, poz. 773, z 1999 r. Nr 45, poz. 437 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 93, poz. 1027 i Nr 110, poz. 1167) w art. 6 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) udzielania zamówień na bony paliwowe, o których mowa w art. 40a ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 92, Nr 39, poz. 459 i Nr 56, poz. 580).”

Art. 3. W ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462 oraz z 2001 r. Nr 22, poz. 247 i Nr 27, poz. 298) w załączniku nr 1 w części III po pkt 9 dodaje się pkt 9a i pkt 9b w brzmieniu:

„9a. Informacje dotyczące technologii wytwarzania bonów paliwowych, o których mowa w art. 40a ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 92, Nr 39, poz. 459 i Nr 56, poz. 580).

9b. System zabezpieczenia bonów paliwowych w wytwórni drukującej te bony.”

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2001 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*